

en docs. de 1283; «unius roncini *liarr*» 1286, «unum roncinum de pilo *liarr*» 1307, «roncinum pili *liar* escur» 1335.

LIBAR, pres del ll. *libàre* 'tastar', 'oferir en liba-
ció als déus'. □ 1.ª doc.: Dfa.

DERIV.: *Libació* [1868, *SLit.Costa*].

*Libel, libell, libellàtic, libellista, V. llibre Libèl-
lula, V. lliura Líber, V. llibre i lliure Liberal, libe-
ralisme, liberalitat, liberalitzar, liberar, V. lliure Li-
beria, V. líber (LLIBRE) Libèrrim, libertí, V. lliure*

LIBIDO, pres del ll. *libido*, -*dinis*, 'desig', 'cobejan-
ça desordenada, sensualitat', derivat de *libère* 'agtarar,
ploure'. Terme de psicoanalistes, sobretot, encara no
en el Dfa., sí en *AlcM*.

DERIV.: *Libidinós* [1399, BMetge]: «Muller haguf
fort bella, apellada Eurídices, la qual era a mi pus
cara que la vida; per sa desventura, anant-se depor-
tar prop la riba d'un riu, fon de *libidinosa* amor re-
questa per Aristeu, pastor, e com ella fugint a aquell
per un prat, fos morduda --- per una serp aquí ama-
gada, encontinent morí e devallà en infern» (*Somni* III,
NCl., 96.1 = Riq., 258.16). «La veu de Jesús --- els
que l'oïen llançaven la crotxa de les seves misèries *li-
bidinoses*, i començaven a caminar pel món», Coromi-
nes (*Vida Auster* IV, § 4, O. C., 757a). + *Libidositat*
indispensable, i usual temps ha, tot i que encara man-
ca als Dfa. i *AlcM*.

CPT.: *Libidosament* [1576]. No és pròpiament cat-
alana però la usem sovint en català la locució *ad
libitum*.

*Libració, V. lliura Lic, V. lero Licantropia, li-
ceista, liceu, V. Lícit, llicitació, llicitador, lici-
tament, licitar, licitud, V. lleure Licoperdàcies, lico-
podi, -podiacies, V. llop*

LICOR, pres del ll. *liquor*, -*òris*, 'fluïdesa, líquidita-
t', un 'líquid', derivat de *liquère* 'ser líquid, rajar
lliurement'. □ 1.ª doc.: Llull.

«--- Hac-n'i alguns qui foren --- penjats; dels quals
n'i hac alguns, axí com ho merexien, als quals fo don-
at a beure del metall de la campana de la Unió que
havien feta --- e com aquesta campana repicava, los
conservadors de la Unió e tots los altres --- se justa-
ven de continent: per què, fo justa causa que aquells
que la havien feta fer beguessen de la *licor* d'aquella,
com fon fusa; e eren molts e diverses los crims per
ells comeses ---», *Cròn.* del Cerimoniós (§ 60.10, Pa-
gès, p. 285 = *liquor*, Bof., p. 291); «car vós les men-
jau - aqueses olives, / y ell, l'almacerer - ab gran pa-
ció, / açota -l rocí, - menant lo rotló / --- / O, bon
cavaller, - sens taca ni rua, / de viudes, pobils, - va-
lent defensor! / d'aquestes olives - fruhíu la *licor*, /
i -l trist de Johan - en tems de fret sua», fi S. xv (*Pro-
cés de les Olives*, v. 515); «com foren a la torre del
speró per fer la guayta, e sos companyons --- tenien
allí uns grans tabals, e bevent e sonant stigueren, qua-

si fins a la mija nit; e en lo vi havien de singulars
licors posades per fer dormir, segons se pertanyia, e
les guaytes se adormiren ab lo delitós beure, en tal
punt que jamés se despertaren», *Tirant* (cap. 300, Ag.
III, 338, que és en el límit entre l'obra original i l'a-
fegit de l'interpolador Galba, i més aviat deu ser
d'aquest).

En tots ells és, doncs, f., àdhuc el darrer, i es tracta
de begudes no alcohòliques; també en OPou: «la *li-
quor* que lo peix purga», «fatro --- amidó --- la *liquor*
que trau lo gra remullat, ab la qual se cou: cremor»,
i fins en un altre passatge, on abraça altres líquids, junt
amb un d'alcohòlic: «lo oli pesa menys que les altres
liquors, exceptat la ayguardent» (*ThPu.*, 67, 192, 24;
liquor encara 32, i de nou 32). L'accepció 'beguda
forta, l'alcohol destil·lat', apareix primerament en Lab.
1840; si bé *licor balsàmic*, que el DAg. cita en el se-
gle XVIII ja deu correspondre a la nostra mena. La for-
ma amb *ll-* és encara la del DTo. [1647]: «*llicor*: li-
quor», i el 1670 hi afegeix «*llicor de enllepolir les abe-
lles*: acorus»; igual Lacav. etc.

DERIV.: *Licorer; licorera; licorista; licorós*, amb va-
riant *llicorós* alt-emp.: *vi* ~ 'vi molt dolç i bo' (Coro-
mines: Llers, 1898), pròpiament *vi* que tira cap a
licor.

Líquid, pres del ll. *liquidus* id. [adj.], S. xv, Albert
el Gran], en lèxics, només des de Belv., fora de: «me-
sures de coses *liquides*», OPou (*ThPu.*, 22, 25, però
liquides a la p. 27); *liquid* substantivat [Belv.], «La
pyrenaica Venus anomenà Portvendres / --- / y, en
conca d'esmeragda lo *liquit* verge al pendre's, / a Con-
flent donà nom, encara més bonic», *Atl.* I, 63c. *Li-
quidesa* (Lab. 1840) però ja *liquiditat* [DOrt.], del
qual deu resultar per haplogia *liquitat*, en Llull [*Me-
rav.*]. *Liquidar* [c. 1500, Cauliac, acc. física; acc. fi-
nancera: 1520; *liq.* o *liquidar un negoci, liquidar
sos deutes, liquidar los danys*: *damnos aestimare*, La-
cav.]; *liquidació* «estimació, obra de liquidar o esti-
mar», Lacav., i c. 1700 *AlcM*; *liquidament; liquidable*
[Lab. 1840], *liquidador. Liquidificar i liquidació* (tots
dos Lacav.). *Liquar; liquable, liquació. Liqüescent, li-
qüescència.*

CPT.: *Liquèfer, liquèfacte, liquèfacció.*

Deliquèscient [Lab. 1839], part. actiu de *deliques-
cere* 'tornar-se líquid'; «que es deixata amb la humi-
tat de l'aire, tornant-se líquid o pastós», Fontserè (*Ci-
FiNat.*, p. 121); *deliquèscència.*

Prolix [1460, JoMartorell]: «yo lexe de recitar les
armes que han fetes molts altres bons cavallers, qui
han vençut camps e morts cavallers, per no ésser *pro-
lix*; sinó scassament los actes de Tirant, perquè la
Seny. Vra. conegua si ab rahó e ab justícia és stada
dada la honor a Tirant» (§ 60, Ag. I, 183.5f.); i ja fou
usat per BMetge (*Somni*, Riq., 344.1; *prolixament* ib.,
338.7); i per Gaspar Calaf, a. 1502: «*prolix* no vull
ser, per ço tots no 'ls pose: / tants són vostres llibres
dir-los és feresas» (JMBover, *BiEscrBal.* I, 136.15.3).
Pres del ll. *prolixus* 'fluïent', 'llarg, profús', de la ma-
teixa arrel que *liquère; prolixitat.*

CPT.: *Liquidambre.*